

סקופ ממורמר חיכה עד ערב הבחירות - והטיל פצצה במרכז המפד"ל

מקרהו של פקיד המפלגה אשר ניסה לאנוס מזכירה, עובדת במפלגה. כאן אין אף צורך לצטט פסוקים ודברי חז"ל, עם כל זאת, לא נגעו בפקיד זה לרעה.

מקרהו של עובד ב"קסטל", אשר בהיותו נשוי היה מקיים יחסים אינטימיים במשרד, עם פקידה, אף היא נשואה.

20 אלף ל"י

תמורת שתיקה

משורת הדין בעניינים כגון אלה, ועל כן הם רואים לנכון לדחות את בקשתו. בעניינים כגון אלה התכוננו ראשי המפ"ל לנהל כמובן ליחסיו הממושכים מחוץ למיס-גרת הנישואין עם רחל קוגל. וזה - למרות ששנתיים לפני תאריך המכתב כבר נשא הרשקוביץ את רחל לאשה, לאחר שהשיג גט מאשתו. ביחס לפנים משורת הדין התכוננו לעובדה שהמפלגה, ברוחב ליבה, לא גירשה אותו משורותיה.

הסוד השווה

20 אלף

שקיבל הרשקוביץ מכתב זה, ראה בו ססקידין נגלות ניצחית לארץ גזירה של עבודה נחומה ומשכורת דלה. הוא לא היסס שנייה, החליט להפעיל את נשקו הסודי. הוא שיגר מכתב למוכירות הוועד הפועל של המפלגה - לחברים משה קרוונה, מזכיר המפלגה הדתית לאומית, ולאליעזר גואלמן, מרכז הוועד הפועל של המפלגה. בראש המכתב צויין: אישי-סודי.

ואכן, הוא לא הגויס. היה זה מכתב אישי וסודי ביותר. עד כדי כך - שהוא זיעזע את כל בניין הקסטל, גרם למהפכה רבתי במפלגה. בעיקבות מכתב זה זכה

הוא אף הסכים לעמוד לדין בפני בית-דין המפלגה ולקבל על עצמו תפקיד נחות ומע"ליב כאילו היה מדביק בולים. באותה מחלקה עצמה, שעד עתה היה מנהלה.

אולם כל זאת - בתנאי אחד: הוא ראה את רוע הגזירה כזמני בלבד, עד יעבור

כתבה זו היא אחת היקרות שהתפרסמו אי-פעם בעיתונות הישראלית. מחירה המדויק: 21 אלף ל"י - בתוספת תוספת-יוקר וריבית. זהו המחיר שצמרת המפד"ל שילמה כדי למנוע את פירסום פרטי הפרשה. הפרשות, ליתר-דיוק: פרשות ניאופים, בגידות ונסיונות-אנוס בצמרת המפד"ל. עתה, עם פירסום הכתבה, עלה בתוהו נסיון החשתיקה. 21 אלף הל"י - בתוספת הריבית - הושקעו לשווא, פרחו כעשן.

מאמציהם של ראשי המפד"ל לקבור את העניין נבעו מהשיקול, כי פירסומו עתה עלול לגרום נזק בל יסוער למפלגה ערב הבחירות לכנסת השביעית. משום כך, צחק הגורל הוא, שהפרשה כולה התחילה - לפני כארבע שנים, בדיוק ערב הבחירות לכנסת היוצאת - גם כן בעיקבות גילויי "העולם הזה".

הבכיר ולמשכורתו השמנה, התאהבה בו מזכירתו בת ה-23, רחל קוגל. הפקידה הצעירה והמושכת צדה את עינו של הרשקוביץ מיד עם הגיעה לקסטל. מצודת המפד"ל. הוא התחיל לחזר אחריה במרץ. הרומן בין השניים הפך לשיחת היום בין הפקידים בקסטל. אברהם ורחל אפילו לא ניסו להסתיר את יחסיהם. כל עובדי הקסטל ידעו שרחל קוגל היא פילגשו של אברהם הרשקוביץ.

אולם עובדה זאת לא הפריעה לאיש. מל-בד לחיטות ובידחות על חשבון הווג המי-אוהב, המשיכו השניים בשלחה בעבודתם בצחצחא, וברומן שלהם.

היה זה הרשקוביץ שלא עמד במתח ש-בחייו הכפולים, גילה לאשתו רות על אהד-בתו לרחל - וביקש גט. רות סירבה. היא הסעילה רבנים ושתדלנים במפלגה כדי ל-החזיר את בעלה לחיקה. היא אף הסכימה להכיר רשמית בפילגוש, והשלושה נראו לא אחת כשהם יוצאים לבילויים משותפים ב-תיאטרון ובמסיבות חברתיות.

אולם היה זה פיתרון זמני בלבד, הרש-קוביץ החליט לעמוד על פירוט סופי מ-אשתו. הוא רצה בחיים חושים עם רחל בת ה-23. הוא התחיל לעזוב את ביתו למיספר-ימים, ולהיעלם עם אהובתו ולחזור לסירו-גין. הלחץ מצד אשתו לא נשא פרי, אליעזר גואלמן, מרכז הוועד הפועל של המפלגה הדתית-לאומית, הכריז שזה עניין פעוט וחסר-ערך, שלמפלגתו אין בו כל עניין.

השפלה -

למען המפלגה

אז אירע האסון: העולם הזה גילה את הפרשה. הימים היו ימי ערב הבחיר-רות לכנסת השישית. לפתע הפך העניין להיות לגמרי לא פעוט וחסר-ערך, אלא בעל חשיבות עצומה. צמרת המפד"ל הבינה כי הפרשה הויקה לה בצורה חמורה, ביי-חוד בין הבוחרים הצעירים. היא ניסתה לצמצם את הנזק, לחצה על הרשקוביץ להתי-סטר.

הוא התגרש מאשתו, המשיך ביחסיו עם פילגשו, אולם מתוך הבנה לעמדת חבריו בצמרת והתחשבות באינטרסים של המפ"ל, גלה, הסכים להתפטר - מרצונו החופשי.

סיפור מתחיל לפני חמש שנים. אברהם הרשקוביץ - אז בן 54, נשוי ואב לילדים - עבד בתפקיד בכיר, כמנהל לישכת המס, בצמרת המפד"ל. הגורל חיך אליו באותה תקופה - אולי כפיצוי על היותו חולה במחלת-הנפילה; נוסף למעמדו

אברהם הרשקוביץ איים, במכתב שהשתרע על שבעה עמודים מלאי האשמות, נגלות הוא דרש 20 אלף ל"י - וקיבל אותם.

האיש שדרש תשלום

פרטים על ניאופים של מנהיגי המפד"ל.

הרשקוביץ לא רק בתשובה - אלא גם כי מילוי כל דרישותיו: 21 אלף לירות סי-צויים, החזרה לתפקיד בכיר, וכל זכויות הפנסיה. וזה - לאחר שכל מכתביו האחי-רים לא זכו אף למענה כל השנים.

הסיבה היתה פשוטה ביותר: המכתב ש-גרם לתגובה כה נמרצת, הכיל האשמות רציניות ביותר בנוגע לאורח חייהם של מנהיגי המפלגה. דובר בו על יחסים אינ-טימיים מחוץ למיסגרת הנישואין, על גירו-שין ונישואין בשנית עם פילגשים לשעבר - בקיצור, כל אותם הדברים שבגללם הודח הרשקוביץ עצמו.

הרשקוביץ האשים את מפלגתו בצביעות (המשך בעמוד 18)

ועם הבחירות. לאחר שהועבר לתפקידו ה-נחות, שיגר הרשקוביץ מכתב למרכז המפ"ל, לנה, בו ציין בין היתר: "בלית ברירה אני מקבל את העבודה, ושומר לי את הזכות לעזר את בעייתי בבוא העת".

ואכן, מיספר חודשים לאחר הבחירות, התחיל הרשקוביץ לתבוע את החזרתו לע-בוותו הקודמת. תביעותיו אלו נתמשכו למעלה משנתיים ימים, אולם לשוא. מכי-תבוי לא זכו אפילו לתשובה כלשהי ממוס"דת המפלגה.

רק ב-7.1.69 זכה סוף סוף הרשקוביץ לתשובה. היתה זו תשובה שלילית. נאמר בה, כי המפלגה דנה מחדש בעניינו, והגיעה למסקנה שהרשקוביץ נהנה מיחס לפנים

המזכיר ששילם
מזכיר המפלגה הדתית-לאומית, הסכים בעיקבות האיום, להיענות להרשקוביץ.